

Изъ общо бесполезно е да ся правятъ разны предположенія за вѣроятны-тѣ послѣдствія отъ едно сблѣскваніе, кое-то едвамъ ли може да стане единъ пхтъ отъ много-то милионы случаи. Макарь, нито за една отъ планеты-тѣ, наука-та не е намѣрила още никаква гаранція противъ възможно-то сблѣскваніе съ нѣкоя комета; обаче изслѣдваніе-то на строга-та нагласа на наша-та собствена система, още и на системы-тѣ на Юпитера и Сатурна, вижда са достаточо да свидѣтельствува, че въ минало-то не са е случило никакво разстройство отъ подобна причина.

Послѣдньо-то завръщаніе на Біелова-та комета са ознаменовало, до колко-то зная, съ безпримѣрно явленіе въ исторія-та на тѣзи скитаючи са тѣла. Съгласно съ прѣдсказанія-та на Сантини, комета-та за пръвъ пхтъ ся показала вечерь-та на 26 Ноемврія 1845, и въ тѣзи именно точка на небе-то, коя-то ѝ была назначена отъ теорія-та. Де-Вико, директора на обсерваторія-та въ Римъ былъ първия, кой-то заблѣжилъ блѣщуканіе-то на ожидаема-та планета. До 29 Декемврія, нищо особенно не было заблѣжено въ вѣншния ѝ видъ; но въ тѣзи ноцъ Херрикъ отъ Нью-Хевенъ, показалъ на нѣколцина отъ свои-тѣ приятели нѣщо въ нея, кое-то приличало, споредъ негово-то мнѣніе, на неправилна опашка, коя-то излѣзвала отъ ятка-та на комета-та; но по направленіе съвършено несъгласно съ обыкновенно пріета-та теорія, че опашка-та на комета-та са намѣрва винагы въ противоположна страна отъ слънце-то. Въ тѣзи прѣдполагаема опашка былъ заблѣженъ единъ видъ възель, по-свѣтливъ и по-сгъстенъ отъ колко-то други-тѣ части. Поради недостаточна-та оптическа сила на телескопа, истинния характеръ на това явленіе не былъ напълно откритъ отъ Херрика.

Прѣзь ноцъ-та на 12 Януарія 1848 год. лейтенантъ Мори, директора на обсерваторія-та въ Вашингтонъ, въ Съединены-тѣ Щааты, открьлъ че комета-та, коя-то до тогазъ са виждала като едно тѣло, въ дѣйствителность състояла са отъ **двѣ различни, отдѣлны кометы**. За това въ высша степенъ необыкновенъ фактъ, было тозъ-часъ обявлено, и двойственния характеръ на комета-та былъ заблѣженъ въ всички-тѣ главны обсерваторіи въ Европа и въ Съединены-тѣ Щааты. Въ дѣйствительность-та на това явленіе нѣмало никакво съмнѣніе. Комета-та са раздвоила и двѣ-тѣ ѝ части, съединены отъ една невѣдома сила, продължавали да са носятъ бърже изъ пространство-то, почти по сжщия пхтъ, кой-то былъ прѣдсказанъ за комета-та.

Споредъ измѣренія-та, направены отъ профессора Чалиса въ Кембриджъ, въ Англія, на 23 Януарія 1846, двѣ-тѣ кометы са отдѣлили една отъ друга съ разстояніе, почти равно съ една-та тринадесята часть на видимыя діаметръ на слънце-то. На 28 сжщый мѣсяць, Съръ Джонъ-Хершель написалъ слѣдующа-та блѣжка: «Комета-та очевидно была двойна, тя са състояла отъ двѣ отдѣлны мъгливости, една-та по-голѣма а друга-та по-малка; и двѣ-тѣ были кръгли или почти кръгли; една-та отъ тѣхъ, прѣдня-та, была блѣдна и малка, но малко по-свѣтлива въ срѣда-та; а друга-та, дирня-та, была почти три пхти по-свѣтлива отъ прѣдния-та, единъ пхтъ и половина по-широка въ діаметра, а въ срѣда-та си толкозъ свѣтлива, що-то почти приличала, на свѣтлива точка.» Вечерь-та на 9 Февруарія, като са завърнжхъ на синенатска-та обсерваторія, почти